

KRISTUSJOURNALEN

Alla helgons dag

nr 004 1 november 2011

ett e-brev från Bokförlaget Reformatio

Den store hvide flok vi se, Som tusind bjerge fuld af sne, Med skov omkring Af palmesving, For tronen, hvem er de? Det er den helteskare, som Af lidelse og trængsel kom, Til rensning god I Lammets blod, Til Himlens helligdom. Der holder de nu kirkegang Med uophørlig jubelklang I høje kor, Hvor Gud han bor Blandt alle engles sang.

2. Her gik de under stor foragt, Men se dem nu i deres pragt For tronen stå med kroner på I Himlens præstedragt! Sandt er det, i så mangen nød Tit tårestrøm på kinder flød, Men Gud har dem, straks de kom hjem, Aftørret på sit skød. Nu holder de, hvor liv er bedst, Hos ham en evig løvsals-fest, Og Lammet selv Ved livets elv Er både vært og gæst.

3. Til lykke, kæmpesamling! ja, O tusindfold til lykke da, At du var her Så tro især, Og slap så vel herfra! Du har foragtet verdens trøst, Så lev nu evig vel, og høst, Hvad du har så't Med suk og gråd, I tusind engles lyst! Opløft din røst, slå palme-takt, Og syng av himmel-kraft og -magt: Pris være dig Evindeligen, Vor Gud og Lammet, sagt!

H. A. Brorson

K. E. Jonsson (Psalmerna finns på svenska i Luthersk Psalmbok)

OM ALLHELGONADAGEN

I de första århundradena efter Kristi födelse brukade man i olika församlingar fira minnet av dem, som blivit martyrer för sin tros skull. Efterhand blev det en hel del martyrer, som firades i kristenheten. I våra äldre almanackor ser vi spår av detta. Namnen där markerar minnesdagar. För att ingen skall bli bortglömd infördes efterhand en dag för alla helgon.

Som mycket annat har denna dag fått en annan innebörd efter reformationen, än den hade innan. Nu firar vi Allhelgonadagen till minne av alla, som dött saligt i tron. Vi gör detta för att följa Hebreerbrevets maning: "Se hur de slutade sitt liv och var deras efterföljare i tron." Därför bekänner vi också i Augsburgska bekännelsen: "Man kan hålla helgonen i åminnelse, för att vi i vårt kall må efterlikna deras tro och goda gärningar.. Skriften lär dock inte, att vi skall åkalla helgonen eller be dem om hjälp, då den ju framställer för oss Kristus som vår ende medlare, nådastol, överstepräst och förebedjare. Honom bör vi åkalla, och han har lovat att höra våra böner."

Augsburgska bekännelsens apologi lär: "Vår bekännelse förnekar inte, att man skall ära helgonen. Det är tre slags ärebetygelser, varmed man ärar helgonen. Den första är, att vi tackar Gud, för att Han har gett kyrkan lärare och andra gåvor. Och eftersom dessa gåvor är stora, skall man högt prisa dem och även berömma helgonen själva, som har brukat dessa gåvor väl, liksom Kristus berömmar de trogna tjänarna i evangeliet. Den andra ärebetygelsen, som vi kan bevisa helgonen, är att vi stärker vår tro med deras exempel. När jag till exempel ser, att Petri synd, när han förnekade Kristus, blev honom förlåten av så rik nåd, blir mitt hjärta och samvete stärkt, så att jag tror,

att nåden är större än synden. För det tredje ärar vi helgonen, när vi efterföljer deras tro, deras kärlek och deras tålmod, var och en i sin kallelse.”

Så undervisar alltså våra bekännelseskriterier om hur helgonens minne skall firas. På Allhelgonadagen ber vi därför i våra kyrkor:

Förläna oss, allsmäktige Gud, att dina helgons exempel uppväcker oss till att bättra vårt liv. Hjälp oss, som nu firar deras minne, att också efterfölja dem i tro och goda gärningar. Genom Jesus Kristus, din Son, vår Herre, som lever och regerar med dig och den Helige Ande, en Gud, från evighet till evighet. Amen.

Per Jonsson (1928-1998)

GUDS HELGONS TRO

Det är hos många en djupt rotad uppfattning att det finns ett visst antal stora helgon, som väsentligt skiljer sig från alla andra kristna och Guds barn och som redan i detta livet har levtt i en renhet som vanliga kristna kan uppnå först i det eviga livet. Guds Ord ger absolut inget stöd för en sådan uppfattning. Väl har det funnits människor som Gud har utmärkt framom andra och som Han har gett särskilda nådegåvor och utrustat med en enastående kraft och trosstyrka, som bara kommer få människor till del. Men till väsendet är det ingen skillnad mellan dem och vanliga kristna. *Helgon* skall *alla* vara, och i Skriften kallas också alla kristna, starka och svaga, för helgon, inte för sina gärningars skull utan för sin tros skull, varigenom Kristi helighet tillräknas dem.

Vad nu först helgonens tro beträffar, så skall vi också alla efterfölja den. Denna tro prisar Elisabet framförallt hos Maria, i det att hon säger till Maria: "Salig är hon som trodde att det skulle gå i uppfyllelse som blivit sagt till henne från Herren."

Även om nu ingen människa mer skall bli redskapet till ett så stort under som Maria blev, nämligen att vara Guds moder, så skall dock alla, som i likhet med henne vill finna nåd, följa henne i tro. Liksom Maria övervann alla förnuftets betänkligheter och alla hjärtats invändningar på grund av hennes ringhet och ovärdighet och hon fast och utan att vackla trodde vad ängeln sade till henne i Herrens namn, så skall också var och en syndare, för vilken evangelium om hans synders förlåtelse predikas, med Maria i tron säga: "Jag är Herrens tjänarinna (tjänare), ske mig som du har sagt."

När vi tycker att det är alltför mycket, alltför stort att våra synder är förlåtna, att Guds nåd har skänkts oss, en fullkomlig rättfärdighet tillräknats oss och det eviga livet getts oss fritt och för inget, för Kristi skull, behöver vi bara se på den heliga Maria. Liksom hon skall också vi tro och förtrösta på Ordet, även om vi erkänner oss aldrig så eländiga, aldrig så ovärdiga, aldrig så syndiga. Budskapet: "Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att var och en som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv", detta budskap låter Gud förkunnas i evangelium för alla människor. Med dessa ord träder evangeliets förkunnare fram inför alla åhörare, liksom ängeln inför Maria. Dessa ord skall nu alla åhörarna ta emot, hålla sig till i tro och säga: "Så har Gud också älskat mig, så har Han också för mig utgett sin enfödde Son i försoningsdöden, så tror också jag på Honom, så skall inte heller jag gå förlorad utan av nåd ärva det eviga livet."

Det är då vi bevisar Guds helgon den största äran, när vi följer deras exempel och i tro tar emot vad Gud erbjuder oss. Genom tron blev *de* heliga, genom tron kommer också *vi* in i deras gemenskap. Vi skall också bevisa Maria och alla helgonen den äran att vi efterföljer deras heliga och fromma liv.

C. F. W. Walther (1811-1887)

Översättare: P. Jonsson / K. Jonsson

TROHET INTILL DÖDEN

Endast den som förblir i tron och är ståndaktig intill änden, endast den som i sin dödsstund tror blir salig. Det hjälper inte att man en gång i tiden har trott. Kristus säger: "Den som håller ut intill änden skall bli salig" (Matt. 24:13). De kristna anfäktas oupphörligen av djävulen, världen och köttet, som försöker ta ifrån dem tron. Skriften varnar de kristna så allvarligt för avfall. "Se till att det inte finns ett ont otroshjärta hos någon av er, så att han avfaller från levande Gud" (Hebr. 3:12). Därför manar apostlarna gång på gång de kristna till kamp: "kämpa trons goda kamp, sök att vinna det eviga livet, som du har blivit kallad till, och som du har bekänt dig till genom den goda bekännelsen inför många vittnen" (1 Tim. 6:12), till trohet och ståndaktighet, "Därför, mina älskade bröder, skall ni vara fasta, orubbliga, överflödande i Herrens verk alltid, eftersom ni vet att ert arbete inte är förgäves i Herren" (1 Kor. 15:58), "Vaka, stå fasta i tron, uppträd som män, var starka!", (1 Kor. 16:13), "Förbli du vid det som du har lärt, och som du har blivit förvisad om, du vet ju vem du har lärt det av" (2 Tim. 3:14). "Jag var i Anden på Herrens dag, och jag hörde bakom mig en stark röst, som en basun" (Upp. 1:10).

Men att vi kan bestå i kamp och anfäktelse och vara ståndaktiga i tron intill änden, det har vi uteslutande Gud att tacka för. Liksom den Helige Ande har fört oss till tro och helgat oss i tron, så bevarar Han oss också i tron intill änden. Gud försäkrar genom sin profet Jesaja det troende Israel och var enskild troende: "Frukta inte, ty jag är med dig, var inte försagd, ty jag är din Gud. Jag styrker dig, jag hjälper dig, jag uppehåller dig med min rättfärdighets högra hand" (Jes. 41:10). Kristus

säger om sina får: "Jag ger dem evigt liv, och de skall aldrig i evighet gå förlorade, och ingen skall rycka dem ur min hand. Min Fader som har gett dem åt mig är större än alla och ingen kan rycka dem ur min Faders hand" (Joh. 10:28, 29). Kristi får, som Fadern har gett Kristus från evighet, är i Kristi, sin Herdes hand och därmed också i Faderns hand, och ingen, inget, skall rycka dem ur Kristi och Faderns hand. Detsamma säger aposteln Paulus i Rom. 8:35-39: "Trälen blir inte kvar i huset för evigt. Sonen blir kvar för evigt. Om Sonen gör er fria, så blir ni därför verkligen fria. Jag vet att ni är Abrahams säd, men ni försöker döda mig, därför att det inte finns utrymme för mitt ord hos er. Jag talar vad jag har sett hos Fadern, och ni gör också det som ni har hört av er fader. De svarade och sade till honom: 'Abraham är vår fader.' Jesus sade till dem: 'Om ni är Abrahams barn, skall ni göra Abrahams gärningar.' " Ingenting, inga bekymmer, ingen ångest eller fara eller överhuvud något skapat kan och skall skilja oss från Guds kärlek i Kristus. Vi övervinner det alltsammans genom Honom som har älskat oss. Kristus kämpar för oss, med oss och i oss och ger oss segern. Genom tron är vi förbundna med Gud och Kristus, med Guds kärlek i Kristus. Vår tro är den seger som övervinner världen och all världens nöd och ångest. Men denna världsövervinnande tro är Hans verk och gärning som sitter på Guds högra sida och har alla sina och våra fiender under sina fötter. Paulus skriver till filipperna, och det skall alla kristna ta till sig: "Jag är övertygad om att han som i er har börjat ett gott verk skall fullfölja det intill Kristi Jesu dag" (Fil. 1:6). Gud har påbörjat trons goda verk i oss och Han skall också fullborda detta verk och fullända vår tro. Petrus säger till de kristna: "Med Guds kraft blir ni genom tron bevarade till den salighet som är beredd att uppenbaras i

den yttersta tiden" (1 Petr. 1:5). Och vidare: "Sedan ni en liten tid har lidit, skall all nåds Gud, som har kallat er till sin eviga härlighet i Kristus, fullkomna er och ge er kraft, styrka och fasthet. Honom tillhör makten i evigheternas evigheter. Amen" (1 Petr. 5:10-11). Apostlarna påminner ofta i sina brev om Guds trofasthet. "Han skall också styrka er ända till slutet, så att ni är oförvitliga på vår Herres Jesu Kristi dag. Gud är trofast. Genom honom har ni blivit kallade till gemenskap med Hans Son, Jesus Kristus vår Herre" (1 Kor. 1:8, 9). "Trofast är han som kallar er, han skall också åstadkomma det" (1 Tess. 5:24). "Herren är trofast. Han skall ge er styrka och bevara er för den onde" (2 Tess. 3:3). Gud har kallat oss enligt sin nåd och insatt oss i sin käre Sons rike, i sin Sons Jesu Kristi gemenskap. Och Gud är nu trofast och upphör inte med sitt verk. I sin trofasthet bevarar Han oss i sitt Ord och i tron och skyddar oss mot den onde.

När du i känslan av din egen stora svaghet och vanmakt inte vet vad du skall ta dig till, när du menar att det är ute med din tro, se då på Gud och inte på din svaghet, se på Guds makt och kraft. Tänk på din Guds trofasthet. Vad Han har påbörjat skall Han också fullborda. Och när du har fullbordat loppet, skall du i all evighet tacka Honom för att Han har gjort det.

G. Stöckhardt (1842-1913)

Från tidskriften *Der Lutheraner*

Översättare: *Kjerstin Jonsson (1925-2001)*

Høyt lyder Herrens lov og pris På jorden og i paradiset. Halleluja, halleluja. De helgner, som på jorden bor, Med helgnene i himlens kor Priser Herren, Gud Treenig. Halleluja, halleluja, halleluja.

2. Lovsyng Gud Fader, Skaperen, Lovsyng Gud Sønnen, Frelseren. Halleluja, halleluja. Lovsyng Gud Ånden, Hjelperen, Husvaleren og Trøsteren, Som har utgått fra dem begge. Halleluja, halleluja, halleluja.

K. Jonsson (1925-2001)

K. E. Jonsson

(Psalmen finns på svenska i *Luthersk Psalmbok*)

ANDEN BER FÖR HELGONEN

18. Jag anser att denna tidens lidanden är obetydliga i jämförelse med den härlighet som skall uppenbaras på oss.

19. Skapelsen längtar efter och väntar att Guds barn skall uppenbaras.

20. Skapelsen har blivit underkastad förgängelse, inte frivilligt utan genom honom som har underkastat den, med den förhoppningen

21. att även själva skapelsen skall befrias från förgängelsens trældom till den frihet som tillhör Guds barns härlighet.

22. Vi vet att hela skapelsen suckar och våndas intill nu.

23. Och inte bara den, utan också vi själva som har fått Andens förstlingsgröda suckar inom oss och väntar efter vår barnarätt, vår kropps förlösning.

24. I hoppet är vi saliga, men ett hopp som syns är inte ett

hopp. Hur skulle man kunna hoppas på det som man ser?

25. Om vi nu hoppas på det som vi inte ser, så väntar vi på det med uthållighet.

26. Likaså tar sig Anden också an oss i vår svaghet. Vad det är som vi bör be om vet vi inte, men Anden själv ber för oss med utsägliga suckar.

27. Han som rannsakar hjärtan vet hur Andens sinnelag är: Han ber för helgonen enligt Guds vilja.

Rom. 8:18-27

SAMTIDEN OCH DEN HELIGA SKRIFT

SAMTIDEN

Sagt av ett företag som genomför skönhetsoperationer:

”Det yttre är viktigt för det inre.”

BIBELN

”Gör först det inre av bågaren rent, så att också dess yttre kan bli rent.”

Matt. 23:26

”Såsom en gyllene ring i svinets tryne, så är skönhet hos en kvinna som saknar vett.”

Ps. 127:1

”De ungas ära är deras kraft och de gamlas prydnad är deras gråa hår.”

Ords. 20:29

”Ni hycklare som liknar vitmenade gravar som utvändigt ser vackra ut men inuti är fulla av dödas ben och all slags orenlighet.”

Matt. 23:27

Från Limfjorden i väst till Nyland i öst. Från Troms fylke i nord till Österlen i syd; Här finns *Kristusjournalens* läsare.

Denna pdf är i sin oförändrade form helt fri för vidare spridning.

Ändringar samt övrig form av publicering/mångfaldigande är förbehållet Bokförlaget Reformatio.

Skicka gärna in synpunkter på innehållet till förlaget.

Skriv till e-adressen: reformatio plus at-tecknet plus ownit.nu

Den som önskar att stödja den fortsatta verksamheten kan skicka en gåva till PG 175079-3.

© Bokförlaget Reformatio [REFORM:at^hSIU]
